

Илази Суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ за годину ф. 6, за по године ф. 3, за четврт године ф. 1 и 50 новчића.
 За АУСТРО-УГАРСКУ за годину ф. 6, за по год. ф. 3, за четврт године ф. 1 и 50 новчића.
 За СРБИЈУ за годину ф. 7 за друге земље ф. 8.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се у плаћеним писмима непосредно администрацији «Гл. Црногорац» на Цетиње, а може се и картом удутницом на пошту у Ботор. Допише пишу се уредништву. Рукописи се невраћају.

За огласе плаћа се од реда 5 новч. За огласе веће и на дуже вријеме мање.

ПРОКЛАМАЦИЈА

НАРОДУ У ПОДГОРИЦИ И ЗЕТИ.

НАРОДЕ!

Велике силе јевропске, када су радале, да се једном прекине дуги, тешки и крвави рат, који је толике муке и жртава нас свијех стао ријешиле су, да се Подгорица са Зетом приједини КЊАЖЕВИНИ ЦРНОЈ ГОРИ.

Ово приједињење, које је стечено многим, драгоцјеном крвљу народа Мојега и утврђено благовољењем јевропскијех сила, завршено је данас по претходном споразумјеу Мојем са Његовим Величанством Султаном.

Од овога часа ви постајете слободни држављани Црногорски и судови и све власти Моје ступају у живот у мјестима вашијем.

Народе! Моја војска, која је данас замијенила досадању посаду царску, долази к вама, као браћи својој, весело с братском љубављу и одушевљењем. Њезина ће дужност увијек бити, да вам чува мир и ред, у којем ћете најбоље опочиннути и са помоћу Божјом, на корист своју, опет се прихватити својијех послова и рада, да вам процвати свако благостање. Сви пазари и путови отворени су по данас и сваки је на њима слободан и сигуран за себе и своје имање, као у кући својој.

Мухамеданци! Вас неће дијелити предашном вјера од вашијех православијех и католичкијех судржављана. Сви скупа уживаћете једнаку и исту љубав Моју, једнаку и исту правцу закона Мојијех. Сваки је слободан у својој вјери, у својим добрим обичајима, у својему раду.

Народе! Пријони сада око рада, буди послушан и на руци својим властима, живи у миру и љубави дома и у сусједству, па ће бити благослов Божји над тобом, и бићеш задовољан и миућ, слободан и срећан.

На Цетињу 26. Јануара 1879.

Nikola
КЊАЗ НИКОЛА.

јеме, ће се морати одустати од такве тврђе. Населеници морају знати, да нијесу населбине било на Далу или у Наталу за Инглешку од велике вриједности. Оне населбине да не леже више на путу у Индију. Неизвјестно је такође, да би икада дале повода многобројнијем насељавању из Велике Британије. Трговина да им је непозната, а пољоделство подвргнуто многијем опасностима и потешкоћама. Јужна Африка да је по непристрасном суду Црнаца, а то да ће и остати. Оваква земља да нема права располагати по својој вољи војничком моћи државне владе. „Тајмс“ је увјерен, да ће политика посљедњих година сигурно наићи на реакцију инглешкога јавнога мњења. Конфедерација јевропских населбина у јужној Африци да би могла населенике ставити у стање, да уздржавају малу али издешну војску на савезне трошкове. За све обичне догађаје била би довољна оваква војска, а у изванреднијем случајевима да неби државна влада ускратила своју помоћ. — „Али држава помоћи ће само онима, који су вољни помоћи се сами.“ — Ово очитовање главнога инглешкога листа неће много ободрити населенике у јужној Африци против краљу Цетиња.

Д о п и с и.

Котор, 16. Јануара.

Примили смо при број „Глас Црногорца“. Радујемо се да је опет угледао свијета; ми га давно жељно очекивамо, као једини правичан лист, у ком можемо наше жеље и потребе изразити; ми другог непристрасног листа немамо — истине да имамо и новосадску „Заставу“ али та је нам изван руке, због даљине и касно нам стиже; да је среће могли бисмо се послужити и задарским „Народним Листом“, али тај одбија све оно што заступа српске интересе — ирилинцу не воли, и неће да припа оно што не свира по његовом калупу.

Не могу пропустити да вам не напишем коју ријеч, како је и ове године лијепо и достојно прослављена светосавска светковина у нашем мјесту.

Свету литургију служио је преосвештени г. Епископ Гераил, са мјестним свештенством и њаконом. Пјевачко друштво „Јединство“ потално одговарало је Службу Божију. После Авоне молитве љубљени наш Архиепископ који често обичава поучавати своју паству мудрим својим бесједама, држао је ријеч сходно празнику, која се особито односила учешћу се владици.

После службе ишло се у Српску Школу, где је г. Епископ по обичају водио свети и вјоме сав првоступи народ и ученике пошкропио. За тијем поменуто пјевачко друштво умилним гласом одијало је пјесму у славу светитељску.

Исту вече у Дворани Читавице — Српско пјевачко друштво, „Јединство“ дало је вечерњу забаву, која се започела у 7 часова, и то сљедећим распоредом:

1. Пјесма Св. Саве од Ј. Сундечића, гласба Шалгетија, хор с пратњом оркестра.
2. „Говор“ Председника Читавице П. Каменировића.
3. „Мору“ пјесма П. В. Књаза Николе Г. гласба Ш. Огњеновића, хор с пратњом оркестра.
4. „Каватина“ из Опере Ериани од Вердија.
5. „Кула Баја Пивљанина“ пјесма Ј. Сундечића, декламација Евдокија Јовановића.
6. „Квинтето“ из опере Сонамбула од Беллинија.
7. „Молитва“ из Опере: „Посљедњи дани Сула“ — Deh Signore a questi afflitti од Ферараја пјева Антон Сикорски са хором и пратњом оркестра.
8. „Каватина“ из Опере „Агил“ од Вердија.
9. „Да се не раставимо“ пјесма Љ. Ненадовића, гласба Ш. Јововића хор с пратњом оркестра.

Г. Павло Каменировић говорио је о слози и братској љубави, што се свјема много допало. Говор је био врло умјестан и сходан светковини на ком изјављујемо братску благодарност.

Пјесма „Мору“ дивног Књаза Николе особито се сваком допала, пак и мелодична пјесма у музику стављена од валеаног Србина г. Шира Огњеновића, и пак на срцу је остала свима слушаоцима, јер је вјешто и дивно састављена!

Поменућемо пак да и чланови „Јединства“ колико појачи, толико и свирачи у оркестри похвално је изведоме; толико да по жељи присутног народа опет овамо се повторила.

„Кулу Баја Пивљанина“ дичну пјесму познатог пјесника г. Ј. Сундечића, особито вјештином, чистим изговором, јасним гласом и окретношћу, декламовала је часита Српкиња госпођица Евдокија Јовановић, која је укупно 25 минута непрестано говорила, без да је игоје стала — њу су сви радо слушали, и похвално одобрили. Уз признателност Управителство Друштва Јединства даровало је пожелутој лијепу киту цвијећа, на понос и славу. Слава јој.

Посље свршеног распореда започео је „Пес“ — у по ноћи сјело се за вечером, где се уз родољубне здравце, и пјевање лијепих мелодичних Српских пјесама од угледног пјевачког Друштва, весело првело до 3 уре посље поноћи.

На забави било је доста народа, дворана дубоко пуна бијаше. Уз присутност Његовог Високопреосвештенства г. Епископа Петраковића, било нам је било виђети и Пречасног Викара г. Шарлу Намјестника упражњене Католичке Божје горске Бискупије. Желимо и у напријед предохваљеног господина свагда виђети у народном нашем колу, као и то да мудрим својим Настављеним завјетом и безпристрасношћу поучи и савјетује своје једноверне, да пријатељским духом, према нама православној души, да се успостави браќа љубав и слога између православни и римокатолика, која на жалост досад тога није било. Слога је међу нама нужна, ми смо сви браќа, и не треба да питамо ко се којим крстом крсти.

Што би у напријед новог било међу пријустити вам доставити.

Даниловград, 26. Јануара.

Баш данас у гвездо, оклен су некад изљезали Немањини, улази соко, који се за 500 година борио заш изљезајући из своје криве литице и јаде задавајући душманину своме.

Србине! нећете се уз ове љуте стијене, на погледај на ослобођену и омиљену нашу Зету. Ту досад слабо је ко могао од фалатизма турскога ни помолити се своме Богу, а камоли српскијем именом назвати се, за коју ријеч злого и данас по изобразеним тобож државама страдају и прогонство трпе.

Данас, посље толико стољећа робовања, ограну сунце слободе поносној Зети, која је досад стегнута и јадикувала под турским јармом, данас пак, хвала милост Богу, весели се под екштром Кнеза победноца.

Веселите се и ви тамошња браќа Срби и ако смо само овај крајичак од пространог царства Србског, посље толике побједе и крви проливане, задобили, које нам није ни крв палих јунака осветлио.

Уздамо се у себе и у правду наше свете ствари да ће се наше жеље остварити.

Домаће вијести.

— Црногорска комисија, која је прошле недеље вијешала у Вир-Назару с турском комисијом о предаји Зете и зетских градова, вратила се на Цетиње у поведљеним око по дне.

— У сриједу по по дне кренули су одавдје: председник сената г. Бошко Петровић, војвода г. Пламенац и још више чиновника и пратње пут ново задобивених крајева. Ови су пошли, да с војеком црногорском заузму првједњена Црној Гори мјеста.

— По вијестима, које су нам стигле из Зете, војска црногорска ушла је у Жабљак у петак прије по дне са свијем на миру и истакла је на граду Балшића и Црнојевића заставу црногорску. У суботу у јутру ушла је у Суж и Веље Брдо, а послје по дне тога дана у Мало Брдо и Подгорицу. Нигдје не бјеше ни најмање запреке уласку Црногораца, на против народ је свуда био задовољан и веселио се.

— У петак послје по дне изишло је Његово Височанство Књаз на „границу“, да одатле посматра заставу своје државе, како се депрша на висовима града

Жабљака. У исто доба изишли су и многи становници цетињски на исто мјесто, да се наслађују тијем патриотскијем уживањем.

— Из Котора јављају нам, да је тамо 19. ов. м. био избор посланика из Боке за царевинско вијеће и да је већином гласова изабран г. Ђорђевић Војновић.

К њ и ж е в н о с т.

— Доктор медицине и придворни гимнастик А. Берглинд издао је недавно на свијет брошуру „Объ искривленяхъ позвоночника, ихъ сушности, предупредения и леченія.“ Дијечење то бива помоћу лекарске гимнастике, коју је вриједни доктор увео у Петрограду назад тридесет година. Познато је, како се у нас на широко прилагодила та гимнастика, коју је сами г. Берглинд подигнуо на степен науке, те има подуно право рећи, да је, искључујући неколико љекара гимнастике у Стокхолму, његова лекарска пракса у Петрограду најширија у Европи. Више од 800 људи користило се у њега за то тридесет година, и међу њима било је лица од свијех доба и сталежа на свијету, од дјеце од мјесеца дана па до старца од двадесет година, од чланова царске породице до занатлија. Међу тијема бонима било је 900 људи са искривљеном кичменицом.

Покуе, који је изнашао доктор Берглинд у то вријеме, навео га је да обрати пажњу љекара, родитеља и учитеља на физичке болести и недостатке, које су се знатно увеличале, у посљедње вријеме, у садашњем нараштају, као: грбе, уздигнуте плећи, искривљена кичменица и т. д. Брошура доктора показива на какав начин могу се отклонити подобни недостаци, а ако су се они развили, то како да се умање или излјече. Научци г. Берглинда могу бити свакоме од веће користи.

— Од идућег броја слаће се „Глас Црногорца“ само онијема, од којих нам је стигла претплата. Исто тако слаће се овај лист у замјену само онијема листовима, који су се нашој понуди одавали.

Управа
„Глас Црногорца.“

О Б З Н А Н А.

Између 12. и 17. ов. м. идући с Горанска на Цетиње изгубио сам ћесу с новцима и у њој печате моје и званичне, и то на једном пише Л. С. а на другом Л. р. С., тако и турскијем словима. Испод ових на истим цијело име и презиме. Ово обзнањујем, да неби могао ко учинити злоупотребе било приватно или званично, за које се ограђујем, и објав-

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Од нове године 1879. почео је на ново да излази на Цетињу

„ГЛАС ЦРНОГОРЦА“

лист за политику и књижевност.

Пријатељи Црне Горе и околиних покрајина, који су ради сазнавати шта се овдје збива и како се овдје мисли и суди о нашијем народнијем стварима, позивају се учтиво, да се на тај лист претплате.

„Глас Црногорца“ излазиће суботом на цијелом табаку, а цијена му је

За ЦРНУ ГОРУ:

На годину	— — — — —	6	фор. а вр.
На по године	— — — — —	3	“
На три мјесеца	— — — — —	1	“ 50 п.

Толика му је цијена и за АУСТРО-УГАРСКУ (и за БОСНУ и ХЕРЦЕГОВИНУ).

За СРБИЈУ, РУМУЊСКУ и БУГАРСКУ:

На годину	— — — — —	18	денара или франка.
На по године	— — — — —	9	“ “ “
На три мјесеца	— — — — —	4½	“ “ “

За друге земље у Јевропи 8 фор. а. вр. или 20 франака годшње.

За Америку 10 фор. или 25 франака.

Претплатници, којима се због престанка свога задужио „Глас Црногорца“ од 1877, добијаће овај лист док им се дуг не намири.

Претплатници из Аустро-Угарске (и Босне и Херцеговине) нека шаљу свју претплату поштанском упутницом на г. Петра Рамадановића у Котор Претплатници са других страна нека шаљу своју претплату у плаћеном писму управу на: „управу „Гласа Црногорца“.

У опште сва писма и пошиљци, који се буду тицали „Гласа Црногорца“, односили се они ма на коју грану радње његове, нека се управљају само на ову адресу: „Управи „Гласа Црногорца“ на Цетиње,“ а никако друкчије.

Цетиње, 5. Јануара 1879.

УПРАВА

„ГЛАС ЦРНОГОРЦА“

Државна штампарија.